

Доброго дня шановна Українська громадо!

В черговий раз виходимо на акцію протесту, щоб захистити своє право на гідне життя, право на гідну працю.

Наші вимоги дуже прості і зрозуміли.

Ми ХОЧЕМО, щоб наша країна була незалежною і процвітаючою, а її громадяни - щасливими і заможними, щоб з України не їхали за кордон наші співвітчизники в пошуках кращої долі.

Ми НЕ ХОЧЕМО, щоб влада крапа у нас і наших дітей світле майбутнє, не хочемо реформ від влади, які роблять людей жебраками.

Владо, почуй голос українського народу: ви ніколи не поставите на коліна вільний і працьовитий народ! Ті, хто хотів це зробити – вже на узбіччі історії.

Сьогодні економіка країни, яка має бути фундаментом стабільності і процвітання суспільства, в результаті безвідповідальних і непрофесійних дій можновладців, їх популістичних псевдореформ знаходиться у КРИТИЧНОМУ стані.

Я глибоко переконаний, що цей і наступний роки будуть надзвичайно важкими для українського народу.

В країні проводиться політика деіндустріалізації, а простіше - знищення промислової сфери, яка є основою до економічного зростання. ВРУ, точніше її монобільшість, і досі не спромоглась прийняти Закон про локалізацію виробництва, який спрямований на підтримку національного виробника та створення конкурентних робочих місць.

В розвинутих країнах саме промислова сфера формує більшу частину ВВП, наприклад: в Німеччині - 30%, Китаї – 40%.

На жаль, наша влада робить ставки на креативні та сировинні галузі, а це економічний глухий кут. Результат такої політики – Україна має один з найнижчих показників ВВП на душу населення. Як не крути, бідний громадянин – це бідна країна.

Як представник гірничо-металургійної галузі наведу дуже показовий приклад неефективної політики нашого Уряду у промисловій сфері. Національний ГМК формує 10,6% ВВП (в цілому промисловість - 16,2%), 35% вартості експорту України забезпечує ГМК (це валютні надходження до бюджету країни). І все це забезпечує всього 1% працівників від загальної чисельності працездатних в Україні.

Здавалося, можна було б пишатись такими показниками, однак - це не є свідченням високої ефективності роботи ГМК, оскільки ми не стали більше виробляти металу, зростає експорт сировини - залізної руди та напівфабрикатів.

Але, це є свідченням того, що неефективно працюють інші стратегічні галузі промисловості, такі як: машинобудування, приладобудування, суднобудування, літакобудування.

Значна частина підприємств цих галузей сьогодні практично не ведуть господарської діяльності, або оголошені банкрутами, в результаті - скорочуються робочі місця, працівники втрачають роботу. А Уряд звітує про створення нових робочих місць.

Наведене свідчить, що економіка нашої країни є дуже слабкою і вразливою, а як ви знаєте сьогодні на світових ринках надзвичайно посилюються політика протекціонізму і конкуренція. Практика показує, що перемагає в цій боротьбі той, хто робить ставку на підтримку національного виробника і захищає свої робочі місця.

Однією із важливих складових конкурентоспроможності є кваліфіковані кадри, і це добре розуміють в розвинутих країнах. Тому значна частина їх прибутків інвестується у новітні технології, екологічні і безпечні умови праці та розвиток людського капіталу. Лозунг «Кадри вирішують все» не втратив своєї актуальності, він осучаснився: «Компетентні та професійні кадри вирішують все».

Наші можновладці в міру своєї некомпетентності та безвідповідальності цього не розуміють. Сьогодні вони своїми лібертаріанськими антитрудовими і антисоціальними ініціативами, які є притаманними для країн Латинської Америки, знищують національний трудовий потенціал, зокрема я говорю про проєкт Закону 5388 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції трудових відносин», який вже прийнято в першому читанні, та проєкт Закону 5371 щодо спрощення регулювання трудових відносин у сфері малого і середнього підприємництва.

При цьому народні депутати України провладної більшості цинічно проігнорували думку народу, думку трудових колективів і національних профспілок щодо неприйнятності цих законопроєктів, оскільки результатом їх запровадження стане подальше зростання безробіття та трудової міграції українців, запровадження трудового диктату роботодавця по відношенню до працівника, усунення профспілок від захисту працюючої людини, а відтак посилення правового нігілізму, нівелювання ролі колективних договорів у регулюванні трудових відносин. І що дуже небезпечно - закладається принцип пріоритету положень індивідуальних трудових договорів над нормами Конституції, чинного законодавства і колективних договорів, навіть якщо положення такого договору будуть погіршувати становище працівників у порівнянні з чинним законодавством.

Така бездумна лібералізація трудового законодавства справедливо обурює людей і категорично ними не сприймається, вона призведе до конфліктогенної ситуації, знищення трудового потенціалу країни і несе загрозу національній безпеці України.

Хочу зазначити, що в цій справедливій боротьбі ми не єдині і нас підтримують Соціально-економічний комітет ООН, МОП, МКП і нещодавно (28.09.2021р.) Глобальний союз IndustriALL звернувся до керівників парламентських органів країн ЄС з листом такого змісту:

«З жалем змушені повідомити вам, що Україна як і раніше не виконує свої зобов'язання в рамках Угоди про Асоціацію... Більш того, в сфері соціально-трудових відносин вона реалізує ряд ініціатив, які прямо суперечать зобов'язанням країни за низкою ратифікованих конвенцій МОП та європейським цінностям.

Законопроєкти не сумісні з міжнародними трудовими стандартами. Країна систематично потрапляє в категорію 5 Глобального індексу прав МКП - відсутність гарантій прав для працюючих людей.

Профспілкові лідери і активісти стикаються з погрозами насильства, наклепів, кримінального переслідування, стеження і інших форм тиску з боку державних чиновників, бізнесу або найманців».

Сьогодні наші представники мають зустрічатись з представниками урядового блоку та народними депутатами, на цих зустрічах ми МАЄМО ВИМАГАТИ:

- зняття з розгляду ВРУ антитрудових і антисоціальних законопроєктів 5371 і 5388 і направлення їх на розгляд НТСЕР;

- дотримання принципів соціального діалогу при розробленні і узгодженні законопроєктів, які зачіпають трудові права і соціально-економічні інтереси найманих працівників, права та гарантії діяльності профспілок і використовувати для цього майданчик НТСЕР;

- прийняття національної Стратегії розвитку та підтримки промисловості України;
- підготовки та розгляду за участі сторін соціального діалогу на засіданні КМУ питання збереження та розвитку трудового потенціалу України.